

Zadeva C-710/23**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 98(1)
Poslovnika Sodišča****Datum vložitve:**

22. november 2023

Predložitevno sodišče:

Nejvyšší správní soud (Češka republika)

Datum predložitvene odločbe:

1. november 2023

Tožeča stranka:

Mgr. L.H.

Tožena stranka:

Ministerstvo zdravotnictví

Predmet postopka v glavni stvari

Predmet postopka v glavni stvari je kasacijska pritožba, ki jo je Ministerstvo zdravotnictví (ministrstvo za zdravje, Češka republika) (v nadaljevanju: tožena stranka) vložilo zoper sodbo Městský soud v Praze (mestno sodišče v Pragi, Češka republika) (v nadaljevanju: mestno sodišče), s katero sta bili razveljavljeni odločba tožene stranke in odločba ministr zdravotnictví (minister za zdravje, Češka republika) o pravici do informacij, na katere se je sklicevala tožeča stranka.

Predmet in pravna podlaga predloga za sprejetje predhodne odločbe

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, vložen na podlagi člena 267 PDEU, se nanaša na vprašanje, ali gre v primeru prenosa informacij o dejavnosti pravne osebe, ki vključujejo tudi podatke posameznika, izključno za obdelavo osebnih podatkov pravnih oseb ali tudi posameznikov, in ali je v primeru sprejetja stališča, da gre tudi za obdelavo osebnih podatkov posameznikov, prenos informacij mogoče pogojiti z izpolnitvijo zahtev, ki presegajo pravni okvir Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu

posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL 2016, L 119, str. 1, v nadaljnjem besedilu: SUVP).

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali pomeni razkritje imena, priimka in kontaktnih podatkov posameznika, ki je član upravnega odbora ali zastopnik pravne osebe, ki se izvede izključno zaradi identifikacije (osebe, ki je pooblaščen za delovanje v imenu dane) pravne osebe, obdelavo „osebnih podatkov“ posameznika v smislu člena 4, točka 1, SUVP in je zato zajeto s področjem uporabe SUVP?

2. Ali se lahko z nacionalnim pravom, vključno z ustaljeno sodno prakso, za to, da upravni organ uporabi uredbo Unije, ki se uporablja neposredno, in sicer konkretno člen 6(1)(c) SUVP oziroma, če gre za tak primer, člen 6(1)(e) SUVP, določijo dodatni pogoji, ki ne izhajajo iz besedila same Uredbe in s katerimi se dejansko razširja obseg varstva posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, in sicer konkretno pogoj v obliki obveznosti javnega organa, da posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, predhodno obvesti o tem, da je bila vložena zahteva za prenos njegovih osebnih podatkov tretji osebi?

Navedene določbe prava Unije

Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (v nadaljevanju: SUVP): drugi stavek uvodne izjave 14; člen 4, točka 1; člen 6(1)(a), (c) in (e)

Navedene določbe nacionalnega prava

Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (zakon št. 106/1999 o prostem dostopu do podatkov; v nadaljevanju: zakon št. 106/99): člena 2(1) (zavezanci) in 3 (obveznost prenosa podatkov)

Člen 8a(1) določa: „Zavezanec lahko informacije, ki se nanašajo na osebne pravice, izraze osebne dejavnosti in značilnosti, na podlagi katerih je mogoča identifikacija danega posameznika, ter zasebnost posameznika, in osebne podatke prenese le v skladu z zakonskimi določbami, s katerimi je urejeno njihovo varstvo.“

Člen 8a(2) določa: „Zavezanec prenese osebne podatke javne osebe, uradnika ali uslužbenca javne uprave, iz katerih je razvidna bodisi njihova javna ali poklicna dejavnost bodisi funkcija, ki jo izvajajo, bodisi položaj, ki ga zasedajo.«

Kratka predstavitev dejanskega stanja in bistvenih trditev strank v postopku v glavni stvari

- 1 Tožeča stranka je od tožene stranke kot zavezanca v skladu z zakonom št. 106/99 zahtevala prenos teh informacij: (i) pogodb o prodaji testov za preverjanje okuženosti testirane osebe z virusom SARS-CoV-2, ki jih je sklenil zavezanec, in (ii) certifikata za izdelek (test), ki ga je pridobil zavezanec in s katerim je dokazana dopustnost uporabe tega testa na ozemlju Evropske unije oziroma Češke republike za namene preverjanja okuženosti testirane osebe z virusom SARS-CoV-2. Tožeča stranka je zahtevala prenos podatkov, ki se nanašajo na identifikacijo in podpise oseb, ki so izdale posamezne certifikate.
- 2 Tožena stranka je to zahtevo delno zavrnila. Čeprav je tožena stranka tožeči stranki predložila zahtevane certifikate, je na njih počrnila podatke (fizične) osebe, ki je certifikate podpisala v imenu pravne osebe. Konkretno so bili počrtnjeni ti podatki: ime in priimek, podpis, funkcija, ki jo izvaja v strukturi zadevne pravne osebe, pri več certifikatih pa tudi kontaktni podatki, in sicer naslovi elektronske pošte in telefonske številke, ter – v nekaterih primerih – naslovi spletnih strani družbe, ki je izdala certifikat (v nadaljevanju: počrtnjeni podatki). Omenjeni podatki so bili počrtnjeni zaradi varstva osebnih podatkov posameznikov, ki so bili na zadevnih certifikatih navedeni kot osebe, ki delujejo v imenu zadevnih pravnih oseb.
- 3 Tožeča stranka je zoper omenjeno odločbo vložila pravno sredstvo pri ministru za zdravje, ki je z odločbo z dne 15. septembra 2020 potrdil odločbo tožene stranke.
- 4 Mestno sodišče je razveljavilo tako odločbo tožene stranke kot tudi odločbo ministra za zdravje. Ugotovilo je, da so počrtnjeni podatki sicer res osebni podatki v smislu člena 4, točka 1, SUVP, na podlagi katerih je mogoča identifikacija posameznika v smislu navedene določbe SUVP, vendar se ni strinjalo z ugotovitvijo tožene stranke, da ni podan noben od primerov zakonitosti obdelave osebnih podatkov posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, iz člena 6(1) SUVP. Mestno sodišče je upoštevalo, da upravna organa v zvezi s prenosom tožeči stranki osebnih podatkov posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, nista skušala stopiti z njimi v stik. V zvezi s tem se je mestno sodišče sklicevalo na sodno prakso predložitvenega sodišča o prenosu informacij v skladu z zakonom št. 166/99, iz katere izhaja (i) obveznost upravnih organov, da posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, brez nepotrebne oblašanja obvestijo o tem, da namerava zavezanec prenesti podatke o njih tretji osebi, in (ii) pravica potencialno zainteresiranih oseb, da se opredelijo glede takega prenosa podatkov. Zavezanec bi moral namreč upoštevati stališče zainteresiranih oseb in iz njega izpeljati sklepe, upoštevne za nadaljnje ukrepanje.
- 5 Mestno sodišče je nadalje poudarilo, da je tožena stranka zgoraj opisano ugotovitev oprla na nezadostno razjasnjeno dejansko stanje. Po mnenju mestnega sodišča bi šlo lahko pri odločitvi upravnih organov, da tožeči stranki ne razkrijeta zadevnih podatkov, za kršitev pravil postopka, ki lahko vpliva na zakonitost

odločb, ki sta jih izdala. Poleg tega tožena stranka ni ugotovila stališča nobenega od posameznikov, katerih osebne podatke tožeči stranki ni razkrila, glede možnosti prenosa teh podatkov tožeči stranki, tako da ni mogla pridobiti privolitve zainteresiranih oseb za tak prenos v skladu s členom 6(1)(a) SUVP; obenem tožena stranka tem osebam ni priznala statusa udeležencev postopka v skladu s členom 27(2) správní řád (zakonik o upravnem postopku).

- 6 Tožena stranka meni, da je mnenje mestnega sodišča, da morajo biti posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, udeleženci nacionalnih upravnih postopkov, napačno. Po njenem mnenju upravni organ, če meni, da je to primerno, sicer lahko obvesti posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, vendar pri tem ne gre niti za neposredno niti za drugovrstno udeležbo v postopku pred upravnim organom. Po mnenju tožene stranke zato upravni organ s tem, da ni uveljavil te možnosti obvestitve posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, pri sprejetju upravne odločbe ni kršil pravil postopka.
- 7 V zvezi s tem tožena stranka še poudarja, da v obravnavani zadevi posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, (torej posamezniki, katerih podatki na certifikatih so bili počrnjeni), opravljajo dejavnost na ozemlju Ljudske republike Kitajske in Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska, kjer so registrirane pravne osebe, ki so izdale certifikate, in da tožena stranka ne razpolaga s kontaktnimi podatki teh posameznikov. Po mnenju tožene stranke je zato zahtevo po obvestitvi takšnih oseb praktično nemogoče izpolniti. Poleg tega se zdi, da bi moral upravni organ posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, če bi morali biti ti poleg tega še – bodisi neposredno bodisi kako drugače – udeleženci postopka v zvezi s prenosom podatkov, tudi vročiti izpodbijano odločbo, kar pa glede nato, da njihovo prebivališče v tujini ni znano, ne bi bilo izvedljivo.
- 8 Tožeča stranka trdi, da počrnenih podatkov posameznika, ki deluje v okviru struktur pravne osebe, ni štela za osebne podatke posameznika. Pri tem se sklicuje na uvodno izjavo 14 SUVP, v skladu s katero se ta uredba ne uporablja za „obdelave osebnih podatkov glede pravnih oseb“. Okoliščine, da posameznik, pooblaščen za delovanje v imenu pravne osebe, v njenem imenu podpiše certifikat, ni mogoče šteti za znak osebne dejavnosti posameznika.

Kratka obrazložitev razlogov za predložitev predloga za sprejetje predhodne odločbe in analiza vprašanj za predhodno odločanje

- 9 Prvo vprašanje za predhodno odločanje se nanaša na razmejitev med „osebnimi podatki posameznikov“, torej posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, iz člena 4, točka 1, SUVP, za katere se Uredba uporablja, če so izpolnjeni drugi pogoji, in „osebnimi podatki glede pravnih oseb“, ki v skladu z uvodno izjavo 14 SUVP niso zajeti s področjem uporabe Uredbe. Namen zahteve za prenos podatkov ni bil pridobiti podatke posameznika, temveč le preveriti dejavnosti pravne osebe, v imenu katere deluje določen posameznik.

- 10 Predložitveno sodišče navaja, da bi bilo glede na smisel in namen zahteve za prenos podatkov ter vrsto podatkov, ki so bili razkriti v obravnavani zadevi, počrnjene podatke mogoče šteti za podatke glede pravne osebe. V tem primeru takšen položaj ne bi bil zajet s področjem uporabe *ratione materiae* SUVP, saj se zahtevajo samo podatki glede pravne osebe, in sicer v okviru zahteve za prenos podatkov, ki se nanaša izključno na dejavnost pravne osebe. Logično bi torej bilo, da se ime, priimek in funkcija, ki jo opravlja določen posameznik, pooblaščen za delovanje v imenu pravne osebe, obravnavajo kot „kontaktni podatki“ pravne osebe v smislu drugega stavka uvodne izjave 14 SUVP.
- 11 Vendar se predložitveno sodišče zaveda, da so podane tudi spodaj opisane okoliščine.
- 12 Prvič, Sodišče je v sodni praksi dosledno poudarjalo, da je temelj SUVP zagotavljanje učinkovitega in celovitega varstva temeljnih pravic in svoboščin fizičnih oseb, zlasti pravice do zasebnosti pri obdelavi osebnih podatkov.¹ Skladno s tem je treba ključne pojme SUVP, kot so „osebni podatki“, „obdelava“ in „upravljaec“, razlagati zelo široko.² Omeniti je treba tudi sodbo z dne 20. decembra 2017, Nowak,³ v kateri je Sodišče ugotovilo, da so „osebni podatki“ tudi pisni odgovori, ki jih je na poklicnem izpitu dal kandidat, ter morebitni komentarji popravljavca glede teh odgovorov. Iz tega je jasno razvidno, da je razlaga pojma „osebni podatki“ za namene opredelitve področja uporabe SUVP zelo široka.
- 13 Drugič, čeprav se zdi, da vsebuje drugi stavek uvodne izjave 14 SUVP negativno definicijo področja uporabe te uredbe, zlasti v kontekstu člena 4, točka 1, SUVP, pa navedena uvodna izjava ni bila posebej upoštevana niti pri opredelitvi okvira področja uporabe *ratione materiae* v členu 2 SUVP niti v opredelitvah iz člena 4 SUVP niti v drugih (pravno zavezujočih) določbah te uredbe. Iz ustaljene sodne prakse Sodišča pa izhaja, da se lahko z uvodnimi izjavami zakonodajnih aktov Unije določena razlaga zavezujoče določbe danega akta natančneje pojasni ali podajo smernice zanjo, medtem ko uvodne izjave same po sebi nimajo normativne moči. Niso pravno zavezujoče določbe, ki bi se lahko uporabljale samostojno.⁴

¹ Glej sodbi z dne 13. maja 2014, Google Spain in Google (C-131/12, EU:C:2014:317, točka 53; v nadaljevanju: sodba Google), in z dne 27. septembra 2017, Puškár (C-73/16, EU:C:2017:725, točka 38).

² Glej sodbo Google (točka 34), in sodbo z dne 5. junija 2018, Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein (C-210/16, EU:C:2018:388, točka 28).

³ C-434/16, EU:C:2017:994, točka 62.

⁴ Glej na primer sodbe z dne 12. julija 2005, Alliance for Natural Health in drugi (C-154/04 in C-155/04, EU:C:2005:449, točki 91 in 92), z dne 21. decembra 2011, Ziolkowski in Szeja (C-424/10 in C-425/10, EU:C:2011:866, točki 42 in 43), ali z dne 25. julija 2018, Confédération paysanne in drugi (C-528/16, EU:C:2018:583, točke od 44 do 46 in točka 51).

- 14 Tretjič, zdi se, da je Sodišče v sodbi z dne 9. marca 2017, Salvatore Manni,⁵ privzelo stališče, da so podatki o fizičnih osebah, ki jih je mogoče identificirati, iz poslovnih registrov „osebni podatki“ v smislu prej zavezujoče zakonodaje (v obdobju, upoštevnem v navedeni zadevi, je bila to Direktiva 95/46/ES; v nadaljevanju: Direktiva 95/46). Vendar je bil kontekst navedene zadeve drugačen tako z vidika dejanskega stanja kot z vidika pravnega položaja.
- 15 Četrtič, po sprejetju sodbe Manni je začela veljati SUVP, iz katere uvodne izjave 14 je razvidna izključitev oziroma potrditev izključitve obdelave podatkov glede pravnih oseb iz področja uporabe te uredbe. S tem je bila določena negativna definicija njegovih meja, ki v uvodnih izjavah Direktive 95/46 niso bile jasno opredeljene, zaradi česar jih prav tako ni bilo mogoče upoštevati pri odločanju v zadevi Manni. Uvodno izjavo 14 SUVP je mogoče razumeti tudi kot izraz namena zakonodajalca Unije, da nekoliko ožje kot doslej opredeli obseg zaščite, zagotovljene s SUVP. Vendar se s tega vidika postavlja vprašanje, v kolikšnem obsegu se ureditev tega konkretnega vprašanja, določena v SUVP, pokriva s to iz Direktive 95/46.
- 16 Petič, tudi če bi šlo pri „osebnih podatkih glede pravnih oseb“ za dejansko izjemo, uvedeno na podlagi razlage, ki bi jo bilo treba nato – kot se zdi – pri razlagi člena 4, točka 1, SUVP upoštevati *a contrario*, obstaja ustaljena sodna praksa Sodišča, v kateri to poudarja nujnost stroge in ozke razlage vsake izjeme od uporabe SUVP, zlasti ob upoštevanju razlage člena 2(2) SUVP.⁶
- 17 Glede na navedeno predložitveno sodišče zato še naprej meni, da so podatki, ki se nanašajo na zastopnika pravne osebe, podatki glede pravne osebe, in ne podatki posameznika, ki zastopa pravno osebo; vendar prav tako priznava, da so v zvezi s tem vprašanjem razlage prava Unije podani dvomi. Poleg tega ima lahko odgovor na predloženo vprašanje pomembne posledice, ki presegajo okvir tega spora in konkretnega prenosa podatkov, in sicer – med drugim – kar zadeva vodenje številnih registrov in evidenc pravnih oseb v državah članicah pa tudi dostop javnosti do informacij o pravnih osebah. Sodišče bi torej moralo določiti okvirne smernice, na podlagi katerih bo mogoče po potrebi določiti, kaj ni zajeto s področjem uporabe SUVP, kar zadeva podatke glede pravnih oseb, pri katerih gre navsezadnje neredko tudi za podatke posameznikov, ki bodisi delujejo v imenu pravne osebe bodisi jo neposredno tvorijo.
- 18 Predložitveno sodišče nazadnje na splošno ugotavlja, da sicer razume zahtevo po učinkovitem varstvu osebnih podatkov posameznikov, da pa meni, da ta interes ne more enostransko in tako rekoč mehansko prevladati nad vsakršnimi drugimi legitimnimi interesi, kakršna sta na primer preglednost in dostop javnosti do

⁵ C-398/15, EU:C:2017:197, točka 34 (v nadaljevanju: sodba Manni).

⁶ Glej na primer sodbe z dne 9. julija 2020, Land Hessen (C-272/19, EU:C:2020:535, točka 68), z dne 20. maja 2003, Österreichischer Rundfunk in drugi (C-465/00, C-138/01 in C-139/01, EU:C:2003:294, točke od 39 do 47), in z dne 22. junija 2021, Latvijas Republikas Saeima (Kazenske točke) (C-439/19, EU:C:2021:504, točke od 61 do 72).

informacij, ki sta v zvezi z delovanjem institucij Unije v samem primarnem pravu Unije priznana kot ustavni vrednoti (člen 15(3) PDEU). Po mnenju predložitvenega sodišča se pojmov iz člena 4 SUVP ne sme razlagati *in abstracto*, ločeno od okoliščin in brez upoštevanja konkretnega dejanja obdelave osebnih podatkov, temveč ob upoštevanju konteksta in namena konkretnega dejanja obdelave, kakor je v sodbi z dne 29. julija 2019, Fashion ID GmbH,⁷ storilo Sodišče v zvezi z opredelitvijo pojma „upravljavec“ v smislu člena 4, točka 7, SUVP. Posledica privzeta nasprotnega pristopa bi bil razlagalni absolutizem v zvezi s SUVP, zaradi česar bi bila s področjem njene uporabe zajeta vsakršna medosebna komunikacija, ki po sami naravi stvari pomeni izmenjavo informacij, ne glede na to, na kaj se nanaša.

- 19 Če se sprejme zgoraj opisano razumevanje konkretnih primerov obdelave, je v obravnavanem primeru jasno, da namen zahteve za prenos podatkov ni bil pridobiti podatke posameznikov, ampak le doseči prenos podatkov glede pravnih oseb. Pri informacijah o tem, kdo je pooblaščen za delovanje v imenu pravne osebe in kdo je v njenem imenu podpisal certifikat, gre za podatke glede zadevne pravne osebe v smislu uvodne izjave 14 SUVP v povezavi s členom 4, točka 1, SUVP, razlagane razumno in ob upoštevanju sobesedila.
- 20 Drugo vprašanje za predhodno odločanje se nanaša na obveznost nacionalnih upravnih organov, da pri posameznikih, na katere se nanašajo osebni podatki, pred prenosom njihovih podatkov poizvejo, ali soglašajo s prenosom teh podatkov, in jim omogočijo, da se glede takega prenosa po potrebi opredelijo.
- 21 Ta obveznost izhaja iz sodne prakse predložitvenega sodišča, ki je nastala na podlagi zakona št. 106/99 in torej *pred sprejetjem* SUVP. Ustrezne določbe SUVP, torej predvsem njen člen 6, so bile pozneje *de facto* vključene v navedeni nacionalni zakon, in sicer tako, kot je opisano spodaj.
- 22 V skladu s členom 8a(1) zakona št. 106/99 se osebni podatki posameznika lahko prenesejo le, če je njihova obdelava v skladu z zakonskimi določbami, s katerimi je urejeno njihovo varstvo, torej trenutno z določbami SUVP. V praksi to pomeni, da mora zavezanec za to, da bi lahko prenesel osebne podatke ali druge informacije v zvezi z osebnostnimi pravicami danega posameznika, tako obdelavo osebnih podatkov izvesti v skladu s pogoji za obdelavo osebnih podatkov iz člena 6 SUVP in, če je to upoštevno, drugimi določbami SUVP. Iti mora torej za enega od primerov zakonite obdelave iz člena 6(1) od (a) do (f) SUVP. Izjema od te zahteve je določena v členu 8a(2) zakona št. 106/99, ki pa se v obravnavani zadevi ne uporablja.
- 23 Vendar je bilo treba v skladu s starejšo sodno prakso nacionalnih upravnih sodišč pri vsaki obdelavi, torej tudi pri obdelavi, ki se razlikuje od te, opredeljene v členu 6(1)(a) SUVP (obdelava, v katero je posameznik, na katerega se nanašajo

⁷ Glej sodbo z dne 29. julija 2019, Fashion ID (C-40/17, EU:C:2019:629, v nadaljevanju: sodba Fashion ID).

osebni podatki, privolil), posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, obvestiti, da je upravljavec prejel zahtevo za prenos podatkov, in ga pozvati, naj se glede tega opredeli. Na tem mestu je treba poudariti, da se v sodni praksi ne zahteva „privolitev“ posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, temveč le to, da se ga obvesti o prejetju take zahteve in da se ga „pozove, naj se glede tega opredeli“. Zato se postopek, zahtevan na podlagi te sodne prakse, uporablja tudi za primere iz člena 6(1)(c) ali (e) SUVP, ki bi bila lahko upoštevna v obravnavani zadevi, in torej tudi za položaje, v katerih v skladu s SUVP privolitev posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ni potrebna.

- 24 Vendar je v primerih, ki niso zajeti s členom 6(1)(a) SUVP, za odločanje o tem, ali se zahtevani osebni podatki prenesejo ali ne, pristojen izključno upravljavec in le ta je zanj odgovoren. S členom 6(1) SUVP načeloma ni določena (a prav tako ni izključena) obveznost upravjavca, da s posameznikom, na katerega se nanašajo osebni podatki, tudi stopi v stik in ga po potrebi obvesti, da namerava njegove osebne podatke prenesti tretji osebi, ter tako z njim vzpostavi nekakšen predhodni in informativni dialog.
- 25 Predložitveno sodišče se je pri ugotavljanju obstoja te obveznosti oprlo na pravico posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, do samoodločanja v zvezi s podatki in na potrebo po čim manjšem poseganju v zasebno sfero posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki. To so tudi izhodišča uvodne izjave 4 SUVP in zgoraj navedene sodne prakse Sodišča o razlagi te uredbe (točka 12 tega predložitvenega sklepa). Tako je mogoče trditi, da pomeni obveznost obvestitve posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, o zahtevi za prenos podatkov, ki se nanj nanašajo, uveljavitev nekaterih načel v zvezi z obdelavo osebnih podatkov iz člena 5 SUVP. V tem smislu predložitveno sodišče izpostavlja: (i) načelo preglednosti obdelave osebnih podatkov v skladu s členom 5(1)(a) SUVP in, (ii) s praktičnega vidika, glede na dejanske težave, ki jih ima upravljavec podatkov v zvezi z ustrezno obvestitvijo zadevnih oseb in pridobitvijo njihovih morebitnih stališč, načelo najmanjšega obsega podatkov v skladu s členom 5(1)(c) SUVP. Zato je mogoče trditi, da je obveznost zavezanca, da obvesti posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, čeprav v teh primerih presega okvire, ki jih določa SUVP, vendarle v skladu z duhom te uredbe in ciljem zagotavljanja visoke ravni varstva posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki.
- 26 Vseeno pa je razširitev opisane obveznosti na vse primere obdelave podatkov na podlagi člena 6(1) SUVP – in s tem tudi na primer, v katerem mora upravni organ opraviti samostojno presojo celotnega položaja – problematična. Od začetka veljavnosti SUVP in ureditve celotne materije v uredbi (in ne v direktivi, kot prej) Unije, ki se uporablja neposredno in prednostno, bi načeloma morali upravni organi v vsej Uniji delovati enako in pod istimi pogoji. Namen enake ravni varstva osebnih podatkov v vsej Uniji je navsezadnje namreč zagotoviti prost pretok teh podatkov znotraj enotnega pravnega okvira (glej tudi uvodno izjavo 2 SUVP).

- 27 Obravnavano področje, ki je bilo prej z Direktivo 95/46 celovito – vendar zgolj – harmonizirano,⁸ je zdaj na ravni Unije enotno urejeno na podlagi uredbe. Zato država članica na nacionalni ravni uporabe uredbe Unije, ki se uporablja neposredno, ne sme več pogojevati z dodatnimi pogoji, ki ne izhajajo iz samega akta Unije in ki bi bili po naravi stvari v vsaki državi članici drugačni. S tem bi ta država namreč vzpostavila sistem, v katerem bi utegnili biti obdelava osebnih podatkov in dostop do njih zaradi dodatnih postopkovnih pogojev težavnejša kot v drugih državah članicah.
- 28 Predložitveno sodišče nazadnje omenja tudi to, da je posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, težko ali nemogoče po analogiji šteti za udeležence vsakega nacionalnega postopka, zaradi katerega bi utegnili priti do prenosa nekih osebnih podatkov. Iz določb člena 1(1) SUVP v povezavi s členom 4, točka 1, SUVP, razlaganih ob upoštevanju prvega stavka uvodne izjave 14 SUVP, dejansko izhaja, da se varstvo, zagotovljeno s SUVP, nanaša na obdelavo osebnih podatkov vseh posameznikov, ne glede na njihovo državljanstvo ali prebivališče. Vendar bi bila izpolnitev zahteve, da mora biti zadevni posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, vselej obveščen in pozvan k izrazitvi stališča, v svetovnem merilu tako z geografskega kot tudi že z zgolj količinskega vidika težavna ali nemogoča. Podatki, zahtevani v tej zadevi, se nanašajo na pravne osebe, ki so registrirane le v nekaj državah sveta zunaj Evropske unije. Vendar se vrsta podatkovnih zbirk, ki vsebujejo osebne podatke, lahko nanaša na stotine ali na tisoče posameznikov iz različnih držav. V takem primeru bi bili poizvedba in izvedba tovrstnih predhodnih posvetovanj nemogoči.
- 29 Predložitveno sodišče nazadnje dodaja, da bo, če bo Sodišče na prvo vprašanje, ki se nanaša na področje uporabe *ratione materiae* SUVP, odgovorilo nikalno, drugo vprašanje v obravnavani zadevi postalo brezpredmetno.

⁸ Glej sodbo Fashion ID (točka 54).